

આત્મ સં. ૭૯ (ચાલુ), વીર સં. ૨૫૦૧

વિ. સં. ૨૦૩૧ અપાઠ

માનવીની મહત્તા શાના ઉપરથી અંકાય તેનું કોઈ
સર્વસામાન્ય માપ કે ધોરણ હજી સુધી તો નક્કી
થયું નથી અને ક્યારેય થાય કે કેમ તે શંકા છે.
છતાં એમ કહેવાય કે કોઈ માનવીએ એક ક્ષણભર
પાંચ ધીજી દીનદુઃખી બાંધવોને સુખ આપવા માટે
સાચા દિલથી પ્રયાસ કર્યો હોય અને તેમનાં આંસુ
લોહ્યાં હોય કે અનેક વ્યક્તિઓને જીવન જીવવામાં
ઉપયોગી નીવડે કે માર્ગદર્શક થાય તેવાં કાર્યો કર્યાં
હોય તો તેને મહાન કહેવાય.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સમા-ભાવનગર.

પુસ્તક : ૭૨]

જુલાઈ : ૧૯૭૫

[અંક : ૯

અનુક્રમશીલકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	નવકાર સ્તવન	... શ્રી હેમચન્દ્રવિજયજીના શિષ્ય મુ પ્રભુચન્દ્રવિજય	૧૪૫
૨.	વાસનાનું સૂક્ષ્મ બીજ	... શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા	૧૪૬
૩.	વીરમદ્ બુશાલ ચેખલીયા	... રતિલાલ મકાભાઈ શાહ	૧૫૧
૪.	વાણીનો સંયમ	... શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા	૧૫૩
૫.	તેજસ્વી પરિણામો	...	૧૫૭
૬.	૨૦૨૯નો હિસાબ સરવૈયુ	...	૧૫૮
૭.	પુસ્તક પરિચય	...	૧૬૨

આ સભાના નવા આજીવન સભ્ય

દોશી રમેશકુમાર મનસુખલાલ - ભાવનગર

જાહેરાત

“આત્માનંદ પ્રકાશ”નો આગામી શ્રાવણ-ભાદ્રપદનો સંયુક્ત અંક “પર્યુષણ ખાસ અંક” તરીકે તા. ૨૨-૮-૭૫ અરસામાં પ્રગટ કરવામાં આવશે.

આપ જાણો છો કે આજની મોંઘવારી તેમજ પોસ્ટના વધેલા દરને અંગે આ માસિક ખોટમાં ચાલે છે. એમ છતાં જ્ઞાનપ્રચારની શુદ્ધ દષ્ટિ અને અંકને દરેક રીતે વધુ સમૃદ્ધ કરવાની ભાવનાથી અમે માસિકના વિકાસ માટે અમારાથી બનતો બધો પ્રયાસ કરી રહ્યા છીએ અને આ દષ્ટિએ જ અમે એ આવતો અંક “પર્યુષણ” અંક તરીકે પ્રગટ કરી બને તેટલી વિશેષ રસસામગ્રી તેમાં પીરસવા માગીએ છીએ, અને તે બને તેટલો દળદાર કરવાની પણ અમારી ભાવના છે તો વિદ્વાન આચાર્યો મુનિમહારાજો અને અન્ય ગૃહસ્થોને વિનંતિ કે તેઓ પોતાના લેખો તા. ૫-૮-૭૫ સુધીમાં બને તેટલા વેલાસર મોકલી અમેને આભારી કરે.

માસિકની ખોટને પહોંચી વળવા માટે યોગ્ય જાહેરખબરો સ્વીકારવાનો અમેએ નિર્ણય કર્યો છે. તો વ્યાપારી પેદીએ અને સાહિત્ય-શિક્ષણ-સંસ્થાઓને અમારી વિનંતિ છે કે પર્યુષણ અંકમાં તેઓ પોતાની જાહેરાત મોકલી જ્ઞાનપ્રચારના અમારા આ કાર્યમાં બનતો સહકાર આપીને અમેને આભારી કરે.

: જાહેરાતના દર :

અંદરનું પેજ આખું : રૂ. ૫૦-૦૦

પેજ અર્ધું : રૂ. ૩૦-૦૦

ટાઇટલ પેજ બીજું અથવા ત્રીજું : રૂ. ૬૦-૦૦

ટાઇટલ પેજ ચોથું : રૂ. ૭૫-૦૦

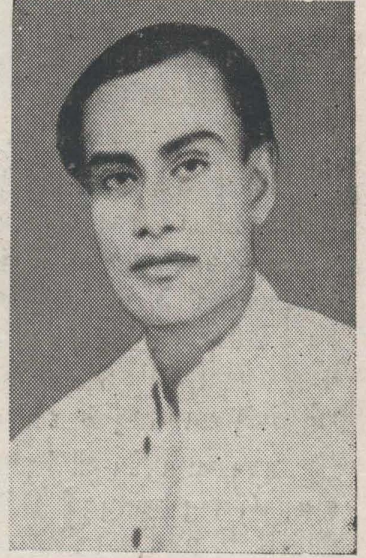
આપનો લેખ અગર જાહેરખબર તરત મોકલી આભારી કરશે.

આ સભાના નવા માનવંતા પેદ્રન શ્રી વૃજલાલ રતિલાલ શાહ

(દ્વિધના દલાલ)

જીવનની ટૂંકી રૂપરેખા

શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીએ આત્મસિદ્ધિશાસ્ત્રમાં આત્માર્થીના લક્ષણ બતાવતા એક ગાથામાં કહ્યું છે કે, “કૃપાયની ઉપ-શાંતતા, માત્ર મોક્ષ અભિલાષ; ભવખેદ, પ્રાણી દયા ત્યાં આત્માર્થ નિવાસ.” આત્માર્થીના આવા લક્ષણોનો જેના જીવનમાં મહદ્ અંશે આવિર્ભાવ થયો છે, તે શ્રી. વૃજલાલ રતિલાલ શાહનો જન્મ તલાભની નજીકના પીથલપુર નામે એક નાના ગામડામાં ઈ. સ. ૧૯૨૨ ના ડીસેમ્બર માસમાં થયો હતો. ગામમાં તેમના દાદા શ્રી. ગાંગજી કેશવજીના નામથી મોટી પેઢી ચાલતી હતી. ગાંગજી શેઠને એક જ પુત્ર તે શ્રી. વૃજલાલભાઈના પિતાશ્રી રતિલાલભાઈ. રતિલાલભાઈના એકના એક પુત્ર તે શ્રી. વૃજલાલભાઈ. ધરતીકંપના આંચકામાં મોટા મોટા મકાનો અને વિશાલ વૃક્ષોને ધરાશાયી થતા જેમ વાર લાગતી નથી, તેમ ગાંગજી કેશવજીની પેઢી પણ ઈ. સ. ૧૯૩૨માં મહામુશ્કેલીમાં આવી પડી. આ પેઢીનું મુખ્ય કામકાજ ખેતીવાડી અને ધીરધારનું હતું.

વૃજલાલભાઈની ૧૩ વર્ષની વયે તેમના માતૃશ્રી અંદનખેનનું દુઃખદ અવસાન થયું.

વૃજલાલભાઈ ને ત્રણ બહેનો, જશુમતીબહેન, હીરાબહેન, અને વસંતબહેન. ઘરમાં મુખ્ય સત્તામાં વૃજલાલભાઈ એક જ, એટલે નાની વયે જ તેમના પર મોટી જવાબદારી આવી પડી. પોતાની બે બહેનોને ઉત્તમ શિક્ષણ મળી શકે એ દૃષ્ટિએ પાલીતાણા શ્રાવિકાશ્રમમાં દાખલ કર્યાં. એ વખતે કુટુંબ આર્થિક દૃષ્ટિએ એટલું બધું ઘસાઈ ગયેલું કે વાર્ષિક લવાજમ ભરી શકાય તેમ ન હતું. વૃજલાલભાઈએ પાછળથી આ સંસ્થાનું ઋણ બેવડી રીતે વાળી દીધું. લવાજમની કુલ થતી રકમને બેવડી કરી સંસ્થાને તેણે આપી દીધી એટલું જ નહિ, પણ ચાર બહેનો પોતાના સ્કોલરો તરીકે વગર લવાજમે ભણી શકે, એ રીતે દાન કરી સંસ્થાના વિકાસ કાર્યને વેગ આપ્યો. જે જીવ આત્માર્થી હોય તેને નાનકડા ઋણનો બોલો પણ મોટો લાગે છે, એ વાત વૃજલાલભાઈના જીવનમાંથી સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે.

ઈ. સ. ૧૯૪૦માં અઢાર વર્ષની વયે વૃજલાલભાઈ મુંબઈ આવ્યા. તેમનો અભ્યાસ તો નામનો હતો, પણ તક તકાસવાની સાવધાનતા તેમજ તકને પકડી લેવાની કુશળતા તેમજ હિંમત તેમનામાં અજબ પ્રકારની છે. અત્યંત દુઃખના દિવસોમાંથી તેઓ પસાર થયા છે. ઈ. સ. ૧૯૪૭માં તેમના પિતાશ્રીનું જ્યારે મુંબઈમાં દુઃખદ અવસાન થયું ત્યારે તેમની પાસે કુલ મૂડી માત્ર બે આનાની હતી. ઉપર આણ અને નીચે ધરતી જેવી એમની દશા હતી. તેઓના અત્યંત દુઃખી દિવસોમાં તેમને અનેકનો સહયોગો જો કે મળ્યો, છતાં તે સૌમાં ત્રાપજવાળા શ્રી વ્રજલાલ

રતિલાલ શાહ તરફથી પ્રાપ્ત થયેલ સધિયારો તેઓ આજે પણ ભૂલ્યા નથી. તેમણે કરેલી સહાયની વાત તેઓ આજે પણ ગળગળા બની જઈને કરે છે. કોઈએ કરેલા ઉપકારને કદી પણ ન વીસરવો, એ એક શ્રેષ્ઠ ગુણ છે અને આવો માણસ જીવનમાં કોઈ ને કોઈ વખતે રિદ્ધિ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કર્યા વિના રહેતો નથી.

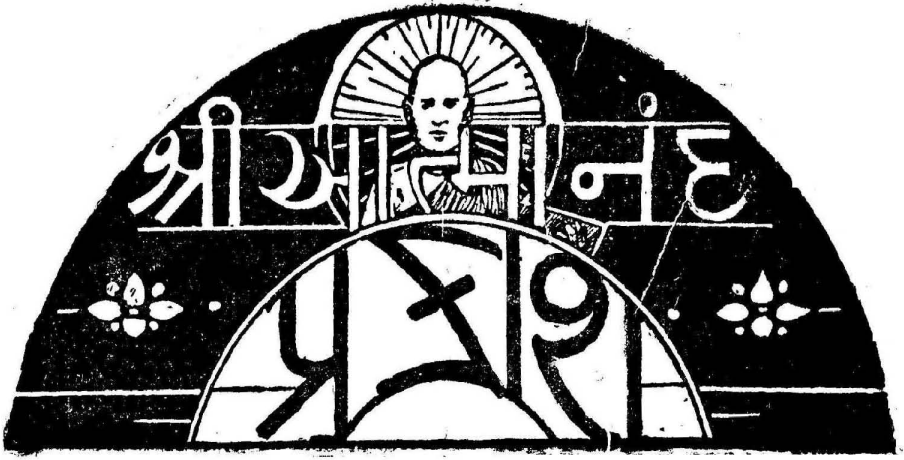
એક વિદ્વાને કહ્યું છે કે જગતમાં જેણે દુઃખ જોયું નથી કે અનુભવ્યું નથી, તે માણસ આ જગતનો સૌથી કંગાલમાં કંગાલ માણસ છે. દુઃખને જે બણતો નથી, તે સુખને માણી શકતો નથી. ઈ. સ. ૧૯૬૦ની આસપાસ શ્રી. વૃજલાલભાઈ ક્ષય જેવા જીવલેણ રોગમાં સપડાઈ ગયા. પણ કહેવાય છે કે પ્રારબ્ધરૂપી વિઘ્નતા જેને ઝપાટા લાગે છે, તેવોજ માણસ પવિત્ર બને છે. જીંદગી હોસ્પિટલમાં રહી તેઓ રોગમુક્ત બન્યાં. આજે તો તેમને જોઈ કોઈ કદવના પણ ન કરી શકે કે તેમને ભૂતકાળમાં ક્ષય થયો હતો.

શ્રી. વૃજલાલભાઈ જોકે સુખી અને સાધન સંપન્ન છે, તેમ છતાં તેમનું જીવન અને રહેણી કરણી તદ્દન સાદા અને આડંબર વિનાના છે. મોટાઈનું નામ નહિ કે પૈસાનું કશું ગુમાન નહિ. પોતાના ધંધામાં જે કમાણી થાય છે, તે રકમના પોતાની જાતને માલિક ન માનતાં પોતે તેના દ્રસ્ટી હોય એ પ્રમાણે વર્તે છે. પરિશ્રદ્ધ વૃત્તિથી તેઓ સદંતર મુક્ત છે. આ કારણેજ મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં એક સ્કોલર, તલાબ કન્યા છાત્રાલયમાં બે સ્કોલર, શ્રાવિકાશ્રમ પાલીતાણામાં ચાર સ્કોલર તેમજ મહુવા જૈન શુરકુળમાં પોતાના વતી એક વિદ્યાર્થી વગર લવાજમે અભ્યાસ કરી શકે તે રીતે તેમણે દાન આપ્યું છે. દયા અને અનુકંપાના ગુણો તેમને જન્મગત વારસામાંજ પ્રાપ્ત થયા છે.

પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી મેરુપ્રભસૂરિજીના ઉપદેશથી તાજેતરમાં ભાવનગર શાસ્ત્રીનગરમાં બંધાતા ભવ્ય જિનાલયન ખાતમહૂર્ત તેમણે કર્યું છે, તેમજ મંદિર અર્થેના સર્વ પ્રકારના આદેશો તેમણે લીધાં છે. જિનાગમ અને જિનબિંબને પંચમકાળમાં સંસારરૂપી સમુદ્ર તરવાનાં મુખ્ય સાધનો માનવામાં આવ્યા છે. આ રીતે જિનાલય અને જિનબિંબની વ્યવસ્થા કરવામાં શ્રી. વૃજલાલભાઈએ અગ્રભાગ લઈ જે અનેરો ઉત્સાહ બતાવ્યો છે, તે માટે જૈન સમાજ કાયમ માટે તેમને કૃતજ્ઞ રહેશે. પુણ્યાનુબંધી પુણ્યનો ઉદય હોય, ત્યારેજ આવા કાર્યની ભાવના ઉત્પન્ન થાય છે અને લક્ષ્મી પણ એજ પ્રકારની હોય તોજ આવા પવિત્ર માર્ગે વપરાય છે.

શ્રી. વૃજલાલભાઈના લગ્ન ઈ. સ. ૧૯૪૬માં માનગઢ નિવાસી શ્રી. નાગરદાસ શામજીની સુપુત્રી કાંતાબહેન સાથે થયા છે. પતિનો પુરુષાર્થ અને પત્નીનું ભાગ્ય એ બંનેનું સુભગ મિલન તેમના દાંપત્ય જીવનમાં કામ કરી ગયું છે. શ્રી. કાંતાબહેનનો અભ્યાસ તો માત્ર નહિ જેવો છે, પણ તેમનો અતિથિ સત્કાર, સંસ્કાર અને સૌજન્ય વિશિષ્ટ પ્રકારના છે. દાંપત્ય જીવનના ફળરૂપે તેમને ત્યાં એક પુત્ર ચિ. હિતેન્દ્ર અને ત્રણ પુત્રીઓ ચિ. મિનાક્ષી, જગતિ અને રેખાનો જન્મ થયો છે. પતિ પત્ની બંનેએ કુટુંબ સાથે ઈ. સ. ૧૯૬૭માં સમેતશિખરજી અને પૂર્વના તમામ તીર્થોની જાત્રા કરવાનો લઢાવો લીધો છે. ઈ. સ. ૧૯૭૧માં બંને જણાએ સાથે નવાણું જાત્રા કરવાનો પણ લાભ લીધો છે.

આવા ધર્મનિષ્ઠ, સચ્ચરિત અને ઉદાર શ્રી. વૃજલાલભાઈ આ સમા સાથે પેટ્રન તરીકે જોડાયા એ માટે અમે આનંદ અને ગૌરવ અનુભવીએ છીએ અને તેમને દીર્ઘાયુષ્ય ઇચ્છી જૈન સમાજ તેમજ લોકકલ્યાણના અનેક શુભ કાર્યો તેમના હાથે થાય એવી શુભેચ્છા સાથે વિરમીએ છીએ.

વર્ષ : ૭૨]

વિ. સં. ૨૦૩૧ અષાઢ

∴ ઇ. સ. ૧૯૭૫ જુલાઈ

[અંક : ૬

નવકાર સ્તવન

(પ્રાર્થના)

આવો ! આવો ! મનમંદિરમાં અમૃતમય નવકાર,
 આપો ! આપો ! મુજ રંક જીવને યોધિરયજ્ઞ ભવહાર.
 કરુણાસાગર ! તારક ! ભવિના પરમેષ્ઠી ભગવાન,
 ગરભાવાસ દૂરે મુજ કરજો દેજો સમકિતદાન. ૧
 અનંત અગણિત કીધાં તેં તો પામર પર ઉપકાર,
 સમરતા પણ પાતિક હરતો હરતો દુઃખ અંધકાર. ૨
 હલન ચલન કરતા નિદ્રામાં સૂતા નવિ વિસરાય,
 તુજ પદ પંકજમાં મુજ મનડું જમર થઈ લહેરાય. ૩
 જિમ જિમ જાપ જપુ હું તિમ તિમ પ્રગટે રાગ,
 અક્ષર અક્ષર અસંખ્ય વિદ્યા મંત્ર યંત્ર અગાધ. ૪
 ધન્ય જીવન અતિ ધન્ય ઘડી આ જ્યાં જપતાં નવકાર,
 હૃદય ધન્ય તે ભવ્ય જીવોના ધ્યાન ધરે દિન રાત. ૫
 રોમ રોમ વિકસે નયણા મોં હર્ષ આંસુ ઉભરાય,
 જપ વાણીથી ગદ્ગદ હૈયું ઉર આનંદ ન માય. ૬
 જપ જપતા નવકારનો રુડો જગમાં દીસે નવકાર,
 ભેદ જ્ઞાનથી અભેદ સાધુ હું પામુ ભવનો પાર. ૭

રચયિતા : ઉપા. શ્રી હેમચન્દ્રવિજયજીના

શિષ્ય પ્રદુર્ભવિજય

વાસનાનું સૂક્ષ્મ બીજ

વસંતપુરના રાજા સિંહસેન અને રાણી સિંહલા-
ને એ તેજસ્વી પુત્રોનો જન્મ થયા પછી, એક
કન્યા રત્નનો જન્મ થયો. પોતાના સંતાનોની
બાબતમાં માતાને પુત્ર કરતાં પુત્રી તરફ વધુ
મમતા હોય છે, કારણ કે તેને પારકે ઘેરે મોકલ-
વાની હોય છે. બંને પુત્રો સસક અને ભસક
જેવા બળવાન હતા, તેવી જ તેજસ્વી અને
પ્રતાપી પુત્રી પણ હતી. સુકોમળ અંગે અને
દિવ્યરૂપ હોવાના કારણે માતાએ તેનું નામ
સુકુમાલિકા રાખ્યું હતું.

બંને રાજકુમારોમાં સહસ્ત્ર યોદ્ધાઓને હરાવી
શકવાની શક્તિ હતી, પણ પૂર્વ જન્મની આરાધનાને
કારણે બંનેનું વલણ મૂળથી જ ત્યાગ, તપ,
સંયમ પ્રત્યે હતું. માનવીને બુદ્ધિ તેના કર્માનુસાર
મળતી હોય છે. બંને ભાઈઓ સમજતા હતા કે
વાસનાનો અંત એ જ સર્વ સુખનું મૂળ છે અને
તેના માટે શ્રેષ્ઠ માર્ગ ચારિત્ર ધર્મ છે. તેથી જ તો
કહેવાય છે કે ચક્રવર્તીને જે સુખ નથી અને જે
સુખ ઇંદ્રને પણ નથી, તે સુખ અહીં લોકેષણ
રહિત સાધુને હોય છે

એક વખત વસંતપુરમાં ધર્મધોષ આચાર્ય
પધાર્યા હતા. આચાર્યશ્રીના ઉપદેશથી બંને
ભાઈઓને સંસારના ક્ષણિક સુખો અને અસારતાનું
જ્ઞાન થતા, બંને જીવો જેના માટે લાયક હતા,
તેવા જ અનુકૂળ સંયોગો ઉત્પન્ન થયા. સોનામાં
મુગંધ મળવા જેવું થયું. માતા પિતાની સંમતિ-
પૂર્વક બંને ભાઈઓએ દીક્ષા લીધી અને ‘ઝરણું’
વહેતું ભઠું, સાધુ ફરતો ભલો’ કહેતી મુજબ
બંને જણા શુરુ સાથે વસંતપુરથી વિહાર કરી ગયા.

જે વીર્ય, રજ અને લોહીમાંથી સસક અને
ભસકનો જન્મ થયો હતો, તે જ વીર્ય, રજ અને

લેખક:—મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા

લોહીમાંથી દિવ્યરૂપ સુકુમાલિકા જન્મી હતી.
બંને ભાઈઓએ દીક્ષા લીધી ત્યારે તો તે નાની
હતી, પણ જેમ જેમ તે મોટી થતી ગઈ તેમ
તેમ તેનું મન પણ ત્યાગ ધર્મ પ્રત્યે ખેંચાયું.
આત્માનો ધર્મ ત્યાગ-તપ-સંયમ છે, દેહ અને
ઈન્દ્રિયો ભોગ, વિલાસ અને વૈભવ પ્રત્યે ખેંચાય
છે, કારણ કે એ બધામાં સુખની બ્રાન્તિ થતી
હોય છે. પરંતુ અંતે તો તે માણસને નાશના
પંથે જ ઘસડી બંધ છે. તેથી જ તો જ્ઞાનીઓએ
ભોગ અને રોગ વચ્ચે ભેદ નથી જોયો ભોગોમાં
તો કૂતરા અને ભૂડો પણ રચ્યા પચ્યા રહે છે,
એવું જોઈ સુકુમાલિકાએ પણ વડીલ બંધુઓની
માફક ત્યાગ ધર્મ અપનાવ્યો. વૈભવ વચ્ચે રહી
વૈભવથી તે અલિપ્ત રહેવા લાગી. અનેક રાજવી-
ઓની તેના પર દષ્ટિ હતી, પણ પછી તો તેણે
એક જ્ઞાન વૃદ્ધ સાધ્વીજી પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી.

તેના રૂપની પ્રસિદ્ધિ ચારે તરફ થઈ ગઈ
હતી એટલે દીક્ષા બાદ વિહાર કરી જ્યાં જ્યાં
જાય, ત્યાં ત્યાંના લોકો આ તેજસ્વી અને સ્વરૂપ-
વાન સાધ્વીજીની આસપાસ ઘૂમવા લાગ્યા. લોકોને
આવતા અટકાવી તો ન શકાય, પણ તેઓની
મલિન દષ્ટિ શુરુણી અને સુકુમાલિકાથી છૂપી ન
રહેતી. વધુ પડતું રૂપ, વધુ પડતું ધન અને વધુ
પડતો વૈભવ, મોટા ભાગે આશીર્વાદ રૂપ બનવાને
બદલે ઉપાધિ રૂપ જ બની જતાં હોય છે. પછી
તો સુકુમાલિકા સાધ્વી તેના શુરુણી સાથે મોટા
ભાગે નગરોમાં ન જતાં ગામડામાં જ વિચરતા.

ત્યાગ, તપ અને સંયમના માર્ગે જતાં પણ
આવી વિડંબના ઊભી થશે, એવી તો સાધ્વીજીને
કલ્પના જ ન હતી. દેહના રૂપને ટાળવા, રૂપમાંથી
અરૂપ પ્રાપ્ત કરવા માટે સાધ્વીજીએ ઉચ્ચ તપનો
આશ્રય લીધો. લોકોની નજર પોતાના પર ન

પડે તે માટે, તપ દ્વારા સાધ્વીજીએ કાયાને હાડપિંજર જેવી કરી નાખી. દેહ એટલો જીર્ણ અને શુષ્ક બની ગયો કે ચાલતી વખતે, દેહના હાડકાં પણ ખડખડવા લાગ્યા. બોલે ત્યારે છાતીની ઉંચી નીચી થતી પાંસળીઓ પણ સ્પષ્ટ દેખાઈ આવતી. તપથી કાયાકૃશ બને છે, પણ આત્મા તેજસ્વી બને છે. સસક અને ભસક મુનિના જાણવામાં આ વાત આવતા, તેઓ સાધ્વીજીના રક્ષણાર્થે સુકુમાલિકા સાધ્વીની સાથે વિહાર કરવા લાગ્યા.

સુકુમાલિકા વિચારતી, ‘જીવને આ શરીરને સંયોગ થયો, એમાંથી જ આ બધી તકલીફો ઉત્પન્ન થાય છે ને! જન્મ અને મરણના ચક્રમાંથી મુક્ત ન થવાય ત્યાંસુધી આ જીવને એક અગર બીજાંરૂપે અવશ્ય ઉપાધિ રહેવાની જ.’ આમ વિચારી સુકુમાલિકાએ અણુશણુ વ્રત અંગીકાર કર્યું. દિવસો પસાર થવા લાગ્યા. સુકુમાલિકા સંત્રાસિયા પર પડી હોય, છતાં દૂરથી તેનો કેઈ આકાર પણ ન દેખાય. પ્રાણને અન્નની સાથે સંબંધ છે, અન્ન ન મળે તો દેહ જીર્ણ અને શીર્ણ બની જાય છે.

એક દિવસ તેનો શ્વાસ રોકાઈ ગયો છે, એવું દેખાવાથી સસક અને ભસક મુનિ સાધ્વીજી કાળધર્મ પામ્યાં છે, એમ માની તેને જંગલમાં પરકંવી આવ્યા. કર્મની ગતિ ભારે વિચિત્ર છે. જેનો અંત આવ્યો એમ આપણે માનીએ છીએ, તે તો માત્ર કેઈ નવી શરૂઆતજ હોય, એવું પણ બનતું અનુભવાય છે. જીવ, જ્યાંસુધી કર્મોથી વિમુક્ત ન બને, ત્યાંસુધી જીવે આ સંસારરૂપી નાટકના તખ્તા પર, નિયતિ નિર્મિત પાઠ ભજવવા જ પડે છે. સુકુમાલિકા સાધ્વીજીની આખતમાં પણ આવું જ બન્યું.

(૨)

નિર્જન વનમાં જ્યાં સુકુમાલિકાનો દેહ

નિશ્ચેષ્ટ સ્થિતિમાં પડેલો હતો, ત્યાંથી પસાર થતાં એક સાર્થવાહો તે જોયો. તેઓએ જોયું કે આ સ્ત્રીને મૃત્યુ પામેલી માની કેઈ અહિં મૂકી ગયું છે, પણ તેનામાં ધીરા શ્વાસનો સંચાર છે.^૧ સાર્થવાહ સાથે બાહોશ ચિકિત્સકો પણ હતા. પ્રાથમિક સારવાર કરી એક પાલખીમાં સુવરાવી સુકુમાલિકાને પોતાની સાથે લઈ લીધી. ઉંચી ભતના તેલ મર્દન અને કિંમતી દવાઓ આપી સુકુમાલિકાને સારી કરી. દેહની ક્ષીણતા દૂર થતાં, ચીમળાઈ ગયેલો છોડ પાણીથી જેમ નવપલ્લવિત બને છે, તેમ સુકુમાલિકાનું રૂપ પાછું ઝળકી ઉઠ્યું. કામને પ્રદીપ્ત કરે તેવા ઔષધો આપી સાર્થવાહો આ તપસ્વી નારીને ગૃહસ્થાશ્રમને યોગ્ય બનાવી. મહા બળવાન યોદ્ધો, સમર્થ જ્ઞાની કે યોગી પણ નારી પાસે પોતાનું ગૌરવ વીસરી જતાં હોય છે. અહિં તો કામલોગથી રંગાયેલા સાર્થવાહ સાથે એક અપ્સરા જેવી રૂપવાન સ્ત્રી હતી, તે ક્યાંસુધી અચળ રહી શકે! કાન્તા કનક સૂત્રેણ વૈષ્ણિતં સકલં જગત્ અર્થાત્ સોનું અને સીરૂપ સૂત્રો વડે બધું જગત્ વીંટાયેલું છે.

સ્ત્રી સ્વભાવ વધુ પડતો ભાવનાશીલ હોય છે, તેમજ પ્રકૃતિ અને સ્વભાવથી તે અત્યંત કૃતજ્ઞ હોવાથી, સાર્થવાહો કરેલી સારવારની સુકુમાલિકા પર ભારે અસર થઈ. સ્ત્રીની સહૃદયતા, સરળતા અને સદ્ભાવનો ધૂર્ત પુરુષો હંમેશા ખોટો લાભ ઉઠાવતા હોય છે. સંસારનું ઉપાદાન (મૂળ) કારણ તો આસક્તિ છે અને વિષયો નિમિત્ત છે, પરંતુ તેમ છતાં નિમિત્ત કારણોથી સતત સાવચેત ન રહેવાય, તો એવો યોગી કે યોગિની, સંન્યાસી કે સંન્યાસિની, સાધુ કે સાધ્વી ગબડી પડે છે. આ કારણે જ જીવને નિમિત્તવાસી માનવામાં આવે છે. ખરબચડી જગ્યા પર ચાલવું સરળ છે, પણ જ્યાં લપસણી ભૂમિ આવે, ત્યાં જરાપણ

૧. જગપ્રસિદ્ધ બોવાલ સંન્યાસી રાજકુમારની આખતમાં પણ આમજ બન્યું હતું, જે પાછળથી રાજકુમાર તરીકે સાખીત થયો હતો. આ કિસ્સો ભારતમાં જ બનેલો છે.

વાસનાનું સૂક્ષ્મ બીજ]

[૧૪૭

જેદરકાર રહેવાય, તો લપસી જતા વાર નથી લાગતી. શાસ્ત્રોમાં આ કારણે જ બ્રહ્મચર્યની કડક નવ વાડો રચવામાં આવી છે. ગૌતમ જેવા ઋષિની પત્ની, સાધ્વી-સતી અહુલ્યા પણ આવાજ નિમિત્ત કારણે ઈન્દ્રના હાથે છક્કડ ખાઈ ગઈ હતી.

અનંત યુગથી આ જીવ મનોવિકારથી ટેવાયેલો છે, તે અંગે તેને કશું શીખવવું નથી પડતું. જંગલમાં દવ લાગે છે, તેમાં અગ્નિ પ્રગટાવવો નથી પડતો, વૃક્ષોમાં અગ્નિ પડેલોજ હોય છે, અને ઘર્ષણ થતાં આપોઆપ દવ ઉત્પન્ન થતો હોય છે. એ રીતે જીવ માત્રમાં મૈથુનની સંજ્ઞા જન્મ સાથે જ આવતી હોય છે. નિમિત્ત કારણ ન મળે ત્યાં સુધી તો જીવો માત્ર વિશ્વામિત્ર જેવા ઋષિ સમાન હોય છે, પણ જ્યાં કોઈ મેનકાનો સંસર્ગ થાય ત્યાં તે લપસી પડે છે. અનાદિકાળથી સ્ત્રી અને પુરુષ વચ્ચે એક પ્રકારનું આકર્ષણ ચાલતું આવ્યું છે, એટલે અગ્નિ માફક તેવા નિમિત્તોથી દૂર રહેવામાં જ સલામતી છે. રથ-નેમિ અને સિંહ ગુફાવાસી જેવા મુનિના જીવનમાં જે સંઘર્ષ જાણ્યો, તેવો જ સંઘર્ષ સુકુમાલિકાના મનોમનમાં પણ જાણ્યો. પરંતુ તે સંઘર્ષમાં આખરે સુકુમાલિકાના અચેતન મનમાં, સુષુપ્ત અવસ્થામાં રહેલા વાસનાના સૂક્ષ્મ બીજનો વિજય થયો. હવે તે સાર્થવાહની પત્ની બની ગઈ. મનના ઊંડા અગાધ તળિયે કેવા કેવા પ્રકારની લીલા રમાતી હોય છે? ઘડીમાં ત્યાગ, ઘડીમાં લોગ, ઘડીમાં પ્રેમ અને ઘડીમાં ધિક્કાર!

(૩)

મહાન તપસ્વી સાધ્વીજીએ હવે ગૃહસ્થાશ્રમ અપનાવ્યો. પરિસ્થિતિ પલટાણી પણ સંસ્કાર તો એજ કાયમ રહ્યા. ધન અને વૈભવનો કોઈ પાર ન હતો. સાર્થવાહ સુકુમાલિકાનો પડયો બોલ બીલી લેતો. હવેલીમાં સાધુ સાધ્વી વહોરવા આવે, ત્યારે સુકુમાલિકા પોતેજ પોતાના હાથ ભક્તિપૂર્વક વહોરાવતી.

વિહાર કરતાં કરતાં સસક અને ભસક મુનિ યોગાનુયોગે તેજ હવેલીમાં ગોચરી લેવા પધાર્યા. સુકુમાલિકાએ યોગ્ય ખાદ્ય પદાર્થો વહોરાવ્યા. સુકુમાલિકા જાણતી હતી કે જૈન સાધુ સ્ત્રી સામે કદી ઉંચી નજરે દષ્ટિ પણ ન કરે, પણ અહિં આગેહૂબ મૃત્યુ પામેલી બેનના જેવી જ એક સ્ત્રીને વહોરાવતી જોઈ, બંને સાધુઓ તેની તરફ અપલક દષ્ટિએ જોઈ રહ્યા. બંને ભારે વિસ્મિત થયા અને મનમાં વિચાર આવ્યો કે હાડકાંના માળખા જેવી એ મહાન સાધ્વી અને કયાં વૈભવ વિલાસમાં રૂબેલી રાજરાણી જેવી દેખાતી નારી! પણ ત્યાંતો સુકુમાલિકાએ જ હાથ જોડી સામેથી પૂછ્યું: મુનિ ભગવતો! આપને કયાંક જોયેલાં છે એવું યાદ આવે છે, પણ કયાં જોયા તેનું સ્મરણ નથી થતું.

સસક મુનિએ દ્રવિત સ્વરે કહ્યું: ‘ખાઈ! તમને જોઈને અમારી મૃત્યુ પામેલી બહેન સાધ્વી સુકુમાલિકાનું અમને સ્મરણ થઈ આવ્યું, તેથીજ તમારી સામે દષ્ટિ સ્થિર થઈ ગઈ.’ મુનિ કશું આગળ બોલે તે પહેલાં તો સુકુમાલિકા મૂંઝાત થઈ ત્યાંજ ઢળી પડી. યોગ્ય ઉપચાર બાદ શુદ્ધિમાં આવી અને તેના ચક્ષુમાંથી અશ્રુનો ધોધ વહેવા લાગ્યો. પોતાની વિચિત્ર કહાણી બંને મુનિરાજેને કહી વિષણુ હૈયે કહ્યું: ‘હંસનું મન જેમ માન સરોસર વિના બીજે રમતું નથી, તેમ સાધ્વી જીવનના અનુભવ પછી, આ કાદવ કીચડમાં રહેવું મને ગમતું નથી. પણ પતન પામેલ એવી હું શું ફરી દીક્ષાને લાયક ગણાઉં?’

ભસક મુનિએ સુકુમાલિકાને આશ્વાસન આવતાં કહ્યું: “અગ્નિમાં જેમ લોખંડને પણ ગાળી નાખવાની શક્તિ છે, તેમ પશ્ચાત્તાપ રૂપી અગ્નિમાં પણ બધાં પાપોને બાળી નાખવાની શક્તિ છે. દ્રઢપ્રહારી જેવો દૂર હત્યારો પણ પશ્ચાત્તાપથી તે જ ભવમાં નિર્વાણ પદ પામી શક્યો, ત્યારે તારે તો માત્ર સંજોગો અને પરિસ્થિતિને વશ

થવું પડ્યું છે. નંદિષેણ જેવા વિચક્ષણ મુનિને પણ ભોગાવલી કર્મના કારણે સંસારમાં પડવું પડેલું, તેમ તારે પણ ભોગાવલી કર્મની જ આ બધી લીલા માનવી જોઈએ. ત્યાગ અને સંયમનો માર્ગ તો જગતમાં સૌ માટે સદા ખુલ્લો જ હોય છે.”

કથા કહે છે કે સાર્થવાહની રજા લઈ સુકુ-માલિકાએ ફરી દીક્ષા ગ્રહણ કરી અને આણસણ આદરી અતે સ્વર્ગની અધિકારી બની. પણ આ મહાન સાધ્વીજી, તેના જીવન દ્વારા જગતમાં સાધુઓ અને સાધ્વીજીઓ માટે એક મહાન ઓધ-પાઠ મૂકતા ગયા. આ ઓધપાઠને ભર્તૃહરિના વૈરાગ્ય શતકના એક શ્લોકના અર્થ સાથે સરખાવી શકાય, જે આમ છે :- ભિક્ષા માગીને ગોચરી મેળવતો હોય, નીરસ અને માત્ર એક ટંક જ ખોરાક લેતો હોય, પૃથ્વીનો શય્યા તરીકે ઉપયોગ કરતો હોય, વૈયાવચ્ચ કરનારમાં માત્ર પોતાનો

દેહ જ હોય, સેંકડો થીગડાં દીધેલી માત્ર ફાટેલી કંથા (સંન્યાસીનું વસ્ત્ર) જ હોય, તો તેવો સંન્યાસી પણ વિષયથી મુક્ત હોવાનું તેણે એકાન્તે ન માની લેવું, કારણ કે આવી રીતે જીવન જીવતાં સંન્યાસીમાં પણ વાસનાનું સૂક્ષ્મ બીજ હોવાની શક્યતા છે.

ચકવર્તી અને ધન્દ્રને જે સુખ અને શાંતિ નથી, તે સુખ અને શાંતિના અધિકારી સાધુ-સાધ્વી બને છે તે સાચું, પણ તેથી જ તેઓએ વગર પ્રમાદે સતત બ્રજત રહેવાનું છે. કોઈ કવિએ સાચું જ કહ્યું છે કે :-

સૂર સંગ્રામ હૈ પલક દો ચારકા,
સતી ધમસાન પલ એક લાગે;
સાધ સંગ્રામ હૈ રૈન દિન જૂઝના,
દેહ પર જંતકા કામ ભાઈ.^૨

૨. શ્રુતો સંગ્રામ બે ચાર પળનો હોય છે. સતીનું યુદ્ધ એકાદ પળમાં ખલાસ થાય છે. ત્યારે સાધુનો સંગ્રામ એવો છે કે દેહ છે ત્યાં સુધી રાતને દિવસ ઝૂઝવાનું હોય છે.

अविमृश्य कृतं कार्यं पश्चात्तापाय जायते ।

न पतंत्यापदंभोघौ, विमृश्य कार्यकारकाः ॥

વિચાર્યા વિના કરેલું કાર્ય પશ્ચાત્તાપને માટે થાય છે, અને જેઓ વિચાર-પૂર્વક કાર્ય કરે છે તેમને આપત્તિરૂપ મહાસાગરમાં પડવાનો વખત આવતો નથી.

*

*

*

नीरं निर्मलशीतलं कटुतरं स्यादेव निम्बादिषु,
दुग्धं सर्पमुखादिषु, स्थितमहो जायेत तीव्रं विषम् ।
दुश्शीलादिषु संगतं श्रुतमपि प्राप्नोत्यकीर्तिं परां,
धन्योऽयं विनयः कुपात्रमपि यः समूषयेन्नित्यशः ॥

[લીંબડામાં નાખેલું નિર્મળ અને શીતળ એવું જળ અત્યંત કટુ (કડવું) બને છે, સર્પના મુખમાં ગયેલું દૂધ તીવ્ર વિષને ઉત્પન્ન કરવાવાળું થાય છે અને દુઃશીલ પુરુષોમાં રહેલું શ્રુતજ્ઞાન અત્યંત અપકીર્તિ કરાવનારું થાય છે. માત્ર વિનય એક જ ધન્યવાદને પાત્ર છે; કારણકે તે કુપાત્રને પણ સર્વદા શોભાવે છે.]

વાસનાનું સૂક્ષ્મ બીજ]

[૧૪૬]

દેના બેંક

કેશ

સર્ટિફિકેટ

ખરીદીને હવે ૨૦ વર્ષમાં

આપનાં નાણાં

સાતગણાથી

અધિક કરો !

રૂ. ૧૩,૬૪૬.૧૫ હમણાં રોકો અને
રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦ પાકતી મુદતે મેળવો.

દેના બેંક કેશ સર્ટિફિકેટ, બાજુના કોઠામાં
દર્શાવ્યા પ્રમાણે, આકર્ષક વેચાણ કિંમતે ઓછી
રકમનાં અને ઓછી મુદત માટે પણ મળે છે.

જરૂર પડતાં, દેના બેંક કેશ સર્ટિફિકેટ તેની
ખરીદ તારીખથી એક વર્ષ બાદ ગમે ત્યારે
વટાવી શકાય છે. આપ એની સામે બેંક પાસેથી
લોન પણ માગી શકો છો.

વિગતો માટે આપની નજીકની દેના બેંક
શાખાની મુલાકાત લો.

બેંક ડિપોઝિટો પરનું વ્યાજ તથા અન્ય માન્ય મૂદી રોકાણોમાંથી
ચનારી આવક વાર્ષિક રૂ. ૭,૦૦૦ની મર્યાદા સુધી
આવકવેરામાંથી મુક્ત રહેશે; બેંકમાં મૂકેલી ડિપોઝિટો અને
અન્ય માન્ય મૂદી રોકાણો રૂ. ૧,૫૦,૦૦૦ સુધી સંપત્તિવેશમાંથી
મુક્ત રહેશે.

મુદત	વેચાણ કિંમત	પાકતી મુદતે મળનારી રકમ
૨૦ વર્ષ	રૂ. ૧૩,૬૫	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૧૩૬.૪૬	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૧૮૨.૩૧	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૧,૩૬૪.૬૨	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૬,૮૨૩.૦૮	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૧૩,૬૪૬.૧૫	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦
૧૫ વર્ષ	રૂ. ૨૨.૪૫	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૨૨૪.૫૨	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૧,૧૨૨.૬૧	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૨,૨૪૫.૨૧	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૧૧,૨૨૧.૦૭	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૨૨,૪૫૨.૧૩	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦
૧૦ વર્ષ	રૂ. ૩૬.૬૪	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૩૬૬.૪૧	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૧,૮૪૭.૦૩	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૩,૬૯૪.૦૭	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૧૮,૪૭૦.૩૫	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૩૬,૯૪૦.૭૦	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦
૫ વર્ષ	રૂ. ૫૫.૦૨	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૫૫૦.૧૮	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૨,૭૫૦.૮૬	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૫,૫૦૧.૭૮	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૨૭,૫૦૮.૮૬	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૫૫,૦૧૭.૭૮	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦
૧૧ મહિના	રૂ. ૧૦.૨૮	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૧૦૨.૭૭	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૩,૦૧૩.૮૩	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૬,૦૨૭.૬૬	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૩૦,૧૩૮.૨૮	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૬૦,૨૭૬.૫૫	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦
૪ વર્ષ	રૂ. ૧૬.૮૬	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૧૬૮.૬૧	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૩,૪૬૩.૦૭	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૬,૯૮૧.૧૪	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૩૪,૬૩૦.૭૧	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૬૬,૮૧૧.૪૧	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦
૩ વર્ષ	રૂ. ૭૬.૪૧	રૂ. ૧૦૦
	રૂ. ૭૬૪.૧૫	રૂ. ૧,૦૦૦
	રૂ. ૩,૮૨૦.૭૪	રૂ. ૫,૦૦૦
	રૂ. ૭,૬૪૧.૪૮	રૂ. ૧૦,૦૦૦
	રૂ. ૩૮,૨૦૭.૪૫	રૂ. ૫૦,૦૦૦
	રૂ. ૭૬,૪૧૪.૬૦	રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦

દેના બેંક

(ગવર્નમેન્ટ ઓફ ઇન્ડિયા અંતરેકરિંગ)

કેશ આધિસ : લોનિંગેન સર્કલ, મુંબઈ ૪૦૦ ૦૧૩

Rajesh Patel D.M. 01/21

વીરમદ્ પુશાલ ચેખલીયા

પુશાલ વણોદના મેઘજી નામે વણિક વ્યાપારીનો પુત્ર હતો. પણ એની નસેનસમાં રાજપુતી લોહી ધબકતું હતું. એના પૂર્વજે સાણુંદ ગોધાવી પાસે આવેલા ચેખલા ગામના વાઘેલા ક્ષત્રિયો હતા. પણ કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના ઉપદેશથી એમણે જૈનધર્મ સ્વીકાર્યો હોઈ એ વણિક વ્યાપારી બન્યે જતા હતા અને એમ જોઈએ તો આજના જૈનો મોટા ભાગે ક્ષાત્રય વંશોમાંથી ઉતરી આવેલા છે અને એ દૃષ્ટિએ પુશાલના મૂળ પૂર્વજે વાઘેલા ગામ પરથી વાઘેલા સંજ્ઞા પામ્યા હશે અને શાખા પ્રશાખાઓમાં વહેંચાતા રહી ચેખલા ગામમાં સ્થિર થયા હશે.

ચેખલામાં એ હતા ત્યારે એમના તોફાનો ચાલ્યા જ કરતા. સાણુંદવાળાઓ સાથે એમની રોજની તકરાર હોઈ ઘણીવાર એ એમને પીટી નાખતા. એકવાર તો અનેકોને મારી પણ નાખ્યા. આથી સાણુંદના વણિકોએ અહમદશાહ બાદશાહ પાસે રાવ નાખી આવા માથાભારે લોકોથી રક્ષણ માંગ્યું. એક બે વાર તો વાઘેલાઓએ બાદશાહના સૈનિકોને પણ ઘાયલ કરી ભગાડી મૂક્યા પણ રાજસત્તા સામે શું ચાલે? બાદશાહે એક મોટી ટુકડી મોકલી તો ચારે ચાર ભાઈઓ ભાગીને જુદા જુદા ગામોમાં વહેંચાઈ ગયા એમાંથી એક ભાઈ વણોદ આવીને વસેલા જે પુશાલના પૂર્વજ હતા.

પુશાલ જન્મથી જ બહાદુર, હિંમતવાન અને સાહસિક હતો. અસ્ત્ર શસ્ત્રો ચલાવવામાં પણ નિપુણ બન્યો હતો. એ જ્યારે નાનો હતો, ફક્ત બાર વર્ષની જ ઉંમર હતી ત્યારે એના લગ્ન લેવાયા. દેહ આપો દાગીનાઓથી લદબદતો હતો અને ઘરે લાપસી રંધાઈ રહી હતી. ત્યાં તો અચાનક સિંધી મુસલમાનોની ધાડ પડી. વણોદ

લેખક:—રતિલાલ મક્ષાભાઈ શાહ-માંડલ

લુંટાઈ ગયું. અનેકે સંપત્તિ ગુમાવી પણ એમાં પુશાલ દાગીનાઓથી લદબદતો હોઈ સિંધીઓ એને ઉપાડી ગયા અને રાત્રે કચ્છના રણમાં ઉંટ પર બેસાડી એના પૂંછડે પુશાલને બાંધી લુંટારા સૂઈ ગયા. બાર વર્ષની ઉંમર છતાં પુશાલે દાંતથી બંધન ખોલી નાખ્યા અને એ એકલો અંધારી રાતે ભાગ્યો અને ઘરે સહિસલામત પહોંચ્યો હતો.

આજથી ૧૫૦ વર્ષ પહેલાના કાળમાં અંગ્રેજ, મરાઠા અને મોગલ એમ ત્રણ સત્તાઓની ખેંચા-ખેંચીમાં, રસ્તાઓ સલામત નહોતાં કે નહોતાં ગામડાઓ સલામત. ધાડો પડવી એતો રોજની વસ્તુ થઈ પડી હતી અને તેથી લોકોને પણ શસ્ત્ર ધારણ કરી સજાગ રહેવું પડતું.

વીશ વર્ષનો યુવાન થયેલો પુશાલ એકવાર પોતાના ૨-૩ ભેડો સાથે નજીકના ગામડે ગયો હતો ત્યારે સિંધીઓની એક ધાડ પડી. ગામ લુંટાયું અનેકોને પીટી પૈસા કઢાવ્યા, પણ આ વખતે તો એમણે ધર્મમંદિર પર પણ હાથ નાંખ્યો અને સોનાની માનીને ધાતુની ત્રણ પ્રતિમાઓ પણ ઉપાડી ગયા.

પુશાલ એના સાગ્રીતો સાથે પાછો ફર્યો ત્યારે ગામમાં સજાટો છવાયો હોઈ ગામલોકોને એણે એનું કારણ પૂછ્યું તો હમણાં જ પડેલી ધાડની વાત સાંભળી અને તેમાં પણ ભગવાનની મૂર્તિઓ ઉપાડી ગયાની વાત જાણી એના લોહીતું કંથેકણ ઉઠળી ઉઠ્યું. ધાડો તો આ પહેલા પણ પડી હતી પણ ધર્મ ઉપર થયેલા આક્રમણથી એને અંગે અંગે ઝાળ લાગી ગઈ જેથી એણે પોતાના ભેડો સાથે ધાડપાડુઓની પુંઠ પકડવા ઘોડા મારી મૂક્યા. લોકોએ જણાવ્યું કે આવું સાહસ દરવું ખોટું છે. કારણકે તમે ત્રણજ છો જ્યારે ધાડપાડુઓની સંખ્યા મોટી છે માટે વિચાર કરો.

“ઘાડ નાની હોય કે મોટી હોય, પણ જ્યારે ધર્મ ઉપર આક્રમણ થાય ત્યારે વિચાર કરવા બેસાય જ નહીં. અને જે ધર્મરક્ષા માટે હોમાવા તૈયાર થાય છે એનું ધર્મ જ રક્ષણ કરશે. બાકી અમે ત્રણ હોઈએ તો તમે પણ છોજ ને! શું તમે બધા મરેલા પડ્યા છો? એટલે જેનામાં ધર્મપ્રેમ હશે એ મને સાથ આપશે જ. કાયર હોય તે ભલે ઘરમાં ચુડી પહેરીને સંતાઈ રહે.”

આમ કહી ખુશાલે ઘાડ ગયાના માર્ગે ઘોડા છૂટા મૂક્યા. દૂર દૂર ધૂળની ડમરીઓ દેખાતી હોઈ લુંટારા નજીકમાં જ હોવાની ખાત્રી થઈ આથી એમણે ઘોડાઓને પૂરપાટે દોડાવી મૂકી લુંટારાઓને આંબી લીધા.

“ખબરદાર! તૈયાર થઈ જાઓ. આ કાંઈ માટીનો માલ નથી તે લઈને ભાગ્યા છો! અને ભાગી ભાગીને હવે કેટલું ભાગશો? યાદ રાખો કે આ ખુશાલના ઝપાટામાંથી એકપણ જીવતો નહીં જાય.” આમ કહીને એણે સટાસટ તલવારો વીંઝવા માંડી અને જેનામાં ધર્મરક્ષાનો ઉકળાટ હોય છે એનામાં ન કલ્પેલી શક્તિ પણ ઉભરાય છે. એથી એણે જોતજોતામાં ૫-૬ જણને પાડી નાંખ્યા. ૨-૪ ઘાયલ થયા અને બાકીના આગળ નીકળી ગયેલાઓને સંદેશો પહોંચાડવા ભાગી છૂટ્યાં. લુંટનો માલ ભરેલ ઉંટો વજનના કારણે કાંઈક પાછળ રહી ગયેલા હોઈ, ખુશાલે બધોજ માલ કબ્જે કર્યો. પણ એમાંથી ભગવાનની મૂર્તિઓ કાઢી લઈ એ જલ્દી ગામમાં સહિસલામત સ્થળે પહોંચાડવા માટે એક લેડને દોડતે ઘોડે વિદાય કર્યો. અને જણાવ્યું કે એ મૂર્તિઓ પહોંચાડ્યા પછી મને ખબર આપજે કારણકે આગળ ગયેલા ઘાડપાડુઓ ફરી ત્રાટક્યા વગર રહેવાના નથી.

માલ ભરેલા ઉંટો સાથે ખુશાલ પાછો ફર્યો પણ ત્યાં તો જોતજોતામાં પડકારા-દેકારા કરતાં ઘાડપાડુઓ આવી પહોંચ્યા. બન્ને મિત્રો ઉંટને

હાંકતા જાય અને દુશ્મનો ઉપર ઘા કરતા જાય. આમ એક ગાઉ દૂરથી ધીંગાણુ વધતું વધતું ગામના ઝાંપા સુધી આવી પહોંચ્યું. એક બાજુ ખુશાલ અને તેના મિત્રો હતા અને બીજી બાજુ મોટી સંખ્યા હતી ખુશાલ પુરો ઘવાયો હતો. આખું શરીર લોહીથી લદબદ બની રહ્યું હતું. માથે પડેલી તલવારોના ઝાટકાથી એ નીતરી રહ્યો હતો. લોહીના રંગેડાઓથી આંખો ભરાઈ જતી હતી. લોહી સાફ કરે ત્યારેજ દેખી શકાતું. આવી સ્થિતિમાં એ ગામના ઝાંપા સુધી આવી પહોંચ્યો હતો. ત્યાં તો ગામમાં જે મદવીરો હતા એ પણ શસ્ત્રસજ્જ બની હવે સહાયમાં આવી રહ્યા હતા એથી ગામને ઝાંપે ભારે ધીંગાણું ચાલ્યું. બન્ને પક્ષે ભારે ખુવારી થઈ છતાં માલ કબ્જે આવ્યો અને ધર્મની રક્ષા પણ થઈ શકી. એમ છતાં હજુ એક બાજુ ધીંગાણું ચાલી રહ્યું હતું ત્યાં લેડને આવી જણાવ્યું કે મૂર્તિઓ સહિસલામત સ્થળે પહોંચાડી દીધી છે. આ સાંભળીને ખુશાલના હૈયામાં આનંદનો પાર ન રહ્યો. અને એ આનંદમાં જ એણે દેહ છોડી દીધો. શરીર પર સેંકડો ઘા થયા હતા. લોહી વહેતું હતું અને નાડો પણ હવે તુટવા માંડી હતી છતાં એનો જીવ જતો નહોતો. પણ જ્યારે ધર્મરક્ષા થયાની વાત સાંભળી ત્યારેજ એણે શાંતિથી કર્તવ્ય બજાવ્યાના પૂણું સંતોષ સાથે દેહ છોડી દીધો. એના બે મિત્રો પણ એની સમીપજ એવું જ વીરત્વ બતાવીને સદાને માટે પોદી ગયા.

આ બે મિત્રોમાં એક હતો ભાવસાર અને એક હતો કંદોઈ. આજે પણ વણોદ ગામના ઝાંપે તળાવની પાળ ઉપર એ ત્રણે મદવીરોની ખાંભીઓ ઉભી છે જે ધર્મરક્ષા ખાતર આપેલા ભવ્ય બલિદાનની શૌર્યગાથા વર્ષોથી સંભળાવ્યા કરે છે.

ધન્ય છે ધર્મને ખાતર શહીદ બનનાર ખુશાલને અને એની ધર્મવીરતાને!

વાણીનો સંયમ

દશવૈકાલિકસૂત્રના સાતમા અધ્યયનમાં સાધકે કેવી ભાષા બોલવી જોઈએ, તે વિષે સુંદર ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે.

વાણીના દુરપયોગના કારણે જગતમાં મહાન યુદ્ધો લડાયાં છે, અનેક રાજકુટુંબો નાશ પામ્યાં છે, કુટુંબકલેશો થયા છે, આપઘાતો થયા છે, ખુનો થયાં છે અને લોહીની નદીઓ પશુ વહી છે. ઇંદ્રપ્રસ્થના મહેલમાં પાંડવોએ જળસ્થળની ભુલ-ભુલામણી ગોઠવી હતી, અને દુર્યોધન ત્યાં ગયો ત્યારે જ્યાં પાણી હતું ત્યાં પાણી ન દેખાવાના કારણે ચાલતાં ચાલતાં તેના કપડાં ભીંજ્યાં. દ્રૌપદી જરા દૂર હતી, પણ આ દૃશ્ય જોઈને બોલી ઉઠી: આંધળાના તો આંધળા જ હોય! આ શબ્દોએ જ મહાભારતના યુદ્ધનાં બીજ રોપ્યાં, અને પરિણામે લાખો માણસોએ પોતાની જિંદગી ગુમાવી. ધૌબીની અવિચારી વાણીના કારણે સીતાને જંગલમાં જવું પડ્યું. કૈકેયીની કર્કશ વાણી દશરથરાજના મૃત્યુનું કારણ બની. આ રીતે વાણી પરના સંયમના અભાવે જગતમાં કેટકેટલાએ ઉઝાપાતો મચેલા છે.

દશવૈકાલિકસૂત્રમાં ભાષાના ચાર પ્રકાર આપેલા છે. (૧) સાચી (૨) ખોટી (૩) મિશ્ર (૪) વ્યાવહારિક આમાંથી પહેલી અને છેલ્લી બે ભાષા બોલવા માટે સાધકને ઉપદેશ આપવામાં આવ્યો છે. સાધકને સત્ય અને વ્યાવહારિક ભાષા પણ પાપરહિત, અકર્કશ, સંદેહરહિત, સર્વ પ્રકારે સ્પષ્ટતાવાળી, બડબડાટ વિનાની અને ઉદ્વેગ ન કરે એ રીતે બોલવાનું કહેવામાં આવ્યું છે. બીજાને પીડા થાય તેવું સત્યવચન પણ અસત્યજ છે, અને તે સંબંધમાં શાસ્ત્રમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે:—

અલિયં ન માસિઅવં અતિથિ હુ સચ્ચંપિ જન વત્તેવ્વં।
સચ્ચંપિ તં ન સચ્ચં જં પરપીડા કરં વચ્ચણં ॥

શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા

અર્થાત્ જેમ જુદું બોલવું નહિ જોઈએ, તેમ સત્ય પણ કોઈ એવું હોય છે કે જે બોલવું નહિ જોઈએ; કારણકે સ્વરૂપે સત્ય છતાં પણ તે વચન સત્ય નથી કે જે બીજાને પીડા કરનારું હોય.

બદ્દાન્તરસેલે કયાંક લખ્યું છે કે: “થાકેલી તથા પરાણે દોડતી એક લોકડીને મેં જોઈ, તે પછી શિકારીને મેં જોયા. મને તેમણે પૂછ્યું કે લોકડી કઈ બાજુએ ગઈ, તો હું ખોટું બોલ્યો. આ પ્રસંગે હું સાચું બોલ્યો હોત તો હું વધારે સારો માણસ ગણાત એમ હું માનતો નથી.” ગાંધીજીને આ લખાણ વિષે તેઓ શું ધારે છે તેમ પૂછવામાં આવ્યું ત્યારે જવાબ આપ્યો: પોતે લોકડીને જોઈ છે એમ કબૂલ કરવાની ભૂલ જેણે પહેલા પ્રથમ કરી તે મોટા ફિલસૂફનો અભિપ્રાય મને માન્ય નથી. શિકારીને અશ્રનો જવાબ આપવાને એ બંધાયેલા નહોતા. આથીજ કહેવાય છે કે મૌનં સત્યાત્ વિશિષ્યતે અર્થાત્ મૌન સત્યથી ચઢી જાય છે, અને આવા પ્રસંગે તો શબ્દના પ્રયોગને બદલે મૌનમાં જ વધુ સત્યોપાસના છે. સાધકે થોડી સત્ય અને થોડી અસત્ય એવી નરો વા કુજ્જરો વા જેવી ભાષાનો ઉપયોગ પણ ન કરવો ઘટે. કારણકે આવી મિશ્ર ભાષામાં સત્યનો અંશ હોવાથી એક જાતની દંભવૃત્તિને માત્ર પોષણ મળે છે. જન્મીને જીવનમાં જેણે કદી પણ અસત્ય નહોતું બોલ્યું એવા યુધિષ્ઠિરે યુદ્ધના મેદાનમાં દ્રોણાચાર્યને કહ્યું: “અશ્વત્થામા હત:” બોલતાં બોલતાં ધર્મ-રાજાને આઘાત લાગ્યો એટલે દ્રોણાચાર્ય ન સાંભળે તે રીતે બોલ્યા ‘નરો વા કુજ્જરો વા.’ પરંતુ આ તો બધી જાતને છેતરવાની બાજી હતી; આ પ્રયોગને મિશ્ર ભાષાનો પ્રયોગ કહી શકાય.

મૃષાવાદ (મૃષા=જૂઠું: વાદ=કહેવું તે.) એટલે

મોટી વાત કહેવી તે. જૂઠું વચનનાં મુખ્ય ત્રણ લક્ષણો છે: અપ્રિય, અપથ્ય, અને અતથ્ય. જે વચન સાંભળતાંજ કડવું લાગે તે અપ્રિય. ‘આંધળાના તો આંધળાજ હોય’-દ્રૌપદીના આ વચનને અપ્રિય કહી શકાય. જે વચનથી પરિણામે લાલ ન થાય તેવા વચનને અપથ્ય કહેવાય. કૈકેયીએ રામને વનવાસ અને ભરતને રાજ્યગાદીની વાત કરી તે વચનને અપથ્ય કહી શકાય. જે વચન મૂળ હકીકતથી જુદું હોય તેવા વચનને અતથ્ય કહેવાય. ધોળીએ ગુસ્સે થઈ પોતાની પત્નીને ઠપકો આપતાં સીતા સંબંધેનું જે વચન કહ્યું તે વચનને અતથ્ય કહી શકાય.

મૃષાવાદના માઠાં પરિણામ સંબંધમાં આપણા ધર્મશાસ્ત્રોમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે ‘મૃષાવાદી અન્યભવમાં જે જે જાતિમાં ઉપજે ત્યાં ત્યાં અપ્રિય બોલનારો થાય, તે હિતકર વચનો સાંભળે નહિ, બીજાઓ વિનાકારણે તેને તિરસ્કાર, અપમાનવાચક શબ્દો સંભળાવે, તેનો યશવાદ કોઈ બોલે નહિ, ભાષા કઠોર કડવી હોય, બુદ્ધિરહિત, મૂર્ખ, મૂંગો કે તોતડો બોલનારો થાય.’ જીવને આવા યોગો મળવાના નિમિત્તમાં મુખ્ય કારણ મૃષાવાદ છે. અઠાર મહાપાપસ્થાનકો પૈકી મૃષાવાદ-કલહ આળ અભ્યાખ્યાન-પૈશુન્ય (ચાડી, ચુગલી)-પરપરિવાદ (પારકી નિંદા)-અને માયા મૃષાવાદના છ પાપો તો માત્ર અજ્ઞાનપણે બોલવાના કારણે જ થાય છે.

વાણીના સંયમની બાબતમાં અન્ય ધર્મશાસ્ત્રો અને બીજા દેશોના મહાન લોકોએ પણ ઘણું ઘણું કહ્યું છે. ભગવદ્ગીતામાં કહેવામાં આવ્યું છે કે જે વાક્યથી કોઈનું મન દુઃખાય નહીં, જે સત્ય હોય, હિતકારી હોય, પ્રિય લાગે તેવું હોય તેવું વાક્ય બોલવું અને તેને વાણીનો તપ કહેવાય છે. ઉપનિષદના ઋષિ ઇંદ્રવરુને હમૈશાં પ્રાર્થના કરે છે કે જિહ્વા મે મધુમત્તમા અર્થાત્ હે પરમાત્મન! મારી જીભ મધ કરતાં પણ વધુ મીઠી હો. બાઈબલમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે : ‘જે કોઈ માણસ

વાણી દ્વારા ફક્ત નહિ તો તે પૂર્ણ પુરુષ કહેવાય, અને તે પોતાના આખા દેહ ઉપર કાબૂ રાખવાને સમર્થ થાય. નાનો તણખો પણ કેવી મોટીમોટી વસ્તુઓને સળગાવી મૂકે છે ! આવાણી જીભ પણ આગના તણખા જેવી છે. તે પાપનો ભંડાર છે. આપણાં અંગોમાં જીભ એવી છે કે એ આખા દેહને અપવિત્ર કરે છે, અને કુદરતની ઘટમાળને સળગાવી મૂકે છે, અને એ આગ નરકાગ્નિ જેવી હોય છે. દરેક જાતનાં પશુ, પંખી, સર્પ અને જળચરને પાળી શકાય છે, અને માણસોએ તેમને પાળ્યાં છે. પણ કોઈ માણસ જીભને પાળી શકતો નથી. એ કાબૂમાં ન રાખી શકાય એવું અનિષ્ટ છે, કાતિલ ઝેરથી ભરેલું છે. એ જીભ વડેજ આપણે આપણા પિતા પ્રભુને દુઝા દઈએ છીએ, અને એ જીભ વડેજ આપણે પ્રભુની પ્રતિકૃતિ સમા માણસને શાપ દઈએ છીએ. એક જ મુખમાંથી દુઝા અને શાપ ઉચ્ચારાય છે. ભાઈઓ; આમ ન થવું ઘટે. કોઈ ઝરાણું એકજ સ્થળે મીઠું અને ખારું પાણી આપે ખરું ?’

તુકડો લોકોની કહેવત છે કે, ‘તલવારથી પણ વધારે ભયંકર રીતે જીભ લોકોના ટોળાને ખરબાદ કરી શકે છે.’ એક ઇરાની કહેવત છે કે : ‘લાંબી જીભ મોત અને ખરબાદીને ઝડપથી આમંત્રી શકે છે.’ ચીનની એક કહેવત છે કે : ‘જીભને સંભાળવામાં ન આવે તો એ એક એવો શબ્દ પણ ઉચ્ચારી શકે છે, કે જેની ઝડપ પાણીદાર ઘોડાને પણ મારી હઠાવે છે.’ એક અરબી મહાત્માએ કહ્યું છે કે, : જીભનો મોટો ભંડાર દિલ છે. જીભે દિલની રજા વગર બહાર નિકળવું ન જોઈએ. ગ્રીક ભાષામાં એક કહેવતનો એવો અર્થ થાય છે કે : ‘હાડકાં વગરની જીભ નરમ અને નાની હોવા છતાં, એ નાજુક જીભમાં એટલી તાકાત છે કે તે માણસના ટુકડા કરાવી મારી નાંખી શકે છે.’ અરેબીક ભાષાની એક કહેવતનો અર્થ એવો થાય છે કે : જીભ ચૂકે એના કરતાં પગ ચૂકે એ સારું. પગ ચૂકે તો હાડકું ભાંગે, જે પાછું બેસાડી શકાય.

જીભ ચૂકે તેનો કોઈ ઇલાજ નથી.’ હિંદુ ભાષાની એક કહેવતનો અર્થ એવો થાય છે કે : ‘તારો પગ ભલે લપસી જાય, પણ જીભને તો કદી લપસવા દઈશ નહીં.’

અંગ્રેજી ભાષામાં એક કહેવત છે કે : Language shows your breeding અર્થાત્ તમારા બોલવા ઉપરથી તમારું કુળ ઓળખાઈ આવે છે. એક વખત એક નાના ગામડાનો ગરીબ વણિક કોઈ વાઘરીની છોકરીને લઈ અમદાવાદ ગયો ત્યાં તેની સાથે લગ્ન કરી ગૃહસ્થાશ્રમ ભોગવવા લાગ્યો. ભાગ્યવશાત્ ગરીબ વણિક ખીલ માલિક બન્યો, અને પેલી વાઘરી કન્યા શેઠાણી બની મોટરમાં મહાલતી થઈ. થોડાં વરસો પસાર થયા બાદ પેલા વણિકના જ્ઞાતિ ભાઈઓ ગામડાની નિશાળના ફાળા અર્થે અમદાવાદ આવ્યા, અને વણિક શેઠે સૌને પોતાના બંગલે જમવાનું કહ્યું. શેઠાણી પોતાની શ્રીમંતાઈનું પ્રદર્શન કરવા રોટલી લઈને પીરસવાં નિકળ્યાં, અને પરાણે પીરસતાં એક ભાઈએ રોટલી લેવાની ના કહી. શેઠાણી તરત બોલી ઉઠ્યાં : ‘હવે કુતરાના કાન જેવડી એક નાની રોટલીમાં તે વળી શું વધુ થઈ જવાનું છે ?’ ગામડાના ભાઈઓ તો આ સાંભળીને ચમક્યા, અને શેઠાણી સામે તાકીને બેઠે રહ્યા. પછી સૌ જાણી ગયાં કે શેઠાણી તો તેમના જ ગામની વાઘરી કન્યા હતી, પણ ભાગ્યવશાત્ શેઠાણી બની ગયાં હતાં. વાઘરી કન્યા શેઠાણી તો બની ગઈ, પણ તેની જીભ તેના જન્મ સંસ્કારોનું પ્રદર્શન કર્યા વિના ન રહી. માનસશાસ્ત્રીઓ અન્ય માણસો સાથેની ટુંકી વાતચીત પરથી જ તેઓના માનસ, કુળ, જાતિ, સંસ્કાર વિષે સમજી જાય છે.

જ્ઞાની પુરુષોએ આથી કરીને વાણી ઉપર સંયમ રાખવા માટે ‘મિત ભાષણ’ નો ઉપદેશ આપ્યો છે. મિત ભાષણ એટલે માપી માપીને બોલવું તે. અલ્પાક્ષર રમણીયં યઃ કથયતિ સ ચલુ વામ્મી અર્થાત્ જે થોડા અક્ષરોમાં રમણીય

અને સારચુકત બોલે છે તેજ ખરો વાગ્મી એટલે કે વાણીને માપીને બોલનારો વક્તા કહેવાય છે. થોડું બોલવું એ સાચું બોલવાની શક્તિ કેળવવાનું પ્રથમ પગથિયું છે.

વાદવિવાદ કે દલીલોથી મતભેદ અને ઝઘડાઓનું શમન થતું નથી, કારણ કે એક પક્ષની દલીલો ગમે તેટલી સમજ અને મજબુત હોય તો પણ એવી પ્રત્યેક દલીલ સામે એવીજ સચોટ દલીલ આપી શકાય છે. પરિણામે દલીલો ખરી હશે તો પણ તે ખોટી હોય એવું જ પરિણામ આવવાનું.

મતભેદોને દૂર કરવા માટે તો એક બીજા પક્ષે સરળતા ઉદારતા હૃદયની વિશાળતા અને વિનમ્રતા હોવા જોઈએ. ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રના ત્રેવિશમા અધ્યયનમાંથી આ હકીકત સહેલાઈથી સમજી શકાય છે. ભગવાન પાર્શ્વનાથની પરંપરાને માનતા કેશિમુનિ અને ભગવાન મહાવીરના ગણધર ગૌતમમુનિએ સાથે મળી, પાર્શ્વપ્રવૃત્ત ક્રિયા વિધિવિધાનોમાં, દ્રવ્ય ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવને ધ્યાનમાં રાખી ભગવાન મહાવીરે જે સુધારાઓ દાખલ કર્યા તે સંબંધમાં બંને પક્ષોના સાધુઓના મનમાં ઉત્પન્ન થયેલી શંકાઓનું સુંદર સમાધાન કર્યું છે, અને કેશિમુનિએ એ સુધારાઓને કેવી ભવ્ય રીતે અપનાવી લીધા તેનું અદ્ભુત વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે.

આજથી લગભગ ૨૫૦૦ વરસો પહેલાં આ બંને ભવ્ય વિભૂતિઓનું અનુપમ મિલન શ્રાવસ્તી નગરીના તિન્દુક વનમાં પોતપોતાના સાધુઓની સાથે થયું હતું. ગૌતમસ્વામી વયની દૃષ્ટિએ કેશિમુનિ કરતા નાના હતા, પરંતુ જ્ઞાનની દૃષ્ટિએ મોટા હતા, કારણ કે તે સમયે તેમને મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, અવધિજ્ઞાન અને મનઃપર્યાય એમ ચાર જ્ઞાન હતાં. પરંતુ તેમ છતાં, સરળ, વિનમ્ર, સંયમી અને તપસ્વી એવા ગૌતમ, કેશિમુનિ પાર્શ્વનાથના અનુયાયી હોવાના કારણે તેમને વડીલ કુળ જાણી પોતે મળવા ગયા હતા.

કર્મબંધનથી મુક્ત થઈ મુક્તિ મેળવવી, એ મૂળ ધ્યેય તો બંને સમુદાયના સાધુઓને માન્ય હતું; પરંતુ વસ્ત્રપરિધાન, પાર્શ્વનાથ ભગવાને પ્રેરેલો ચાર મહાવ્રતોનો ધર્મ અને ભગવાન મહાવીરે કહેલો પાંચ મહાવ્રતોનો ધર્મ, તેમ જ વેશચિહ્નો ધારણ કરવાની બાબતમાં બંને સમુદાયના સાધુઓમાં ભિન્ન ભિન્ન રીતો પ્રવર્તતી હતી.

વેશ અને સમાચારી ભિન્ન ભિન્ન હોવા છતાં સાંપ્રદાયિક વ્યવહારની આંટીઘુંટી તેમને અસર ન કરી શક્યાં. મૂળ ધ્યેય જાળવી, ક્રિયાઓમાં પરિવર્તન કરવા માટે બંને પક્ષના સાધુઓની સંપૂર્ણ તૈયારી હતી, કારણ કે તેઓ સારી રીતે જાણતા હતા કે દરેક ક્રિયાનો^૧ મૂળ ઉદ્દેશ કષાયોને મંદ પાટી પર-ભાવમાં ગયેલ આત્માને સ્વ-ભાવ (સ્વ-ભાવ એટલે આત્માને કર્મોથી મુક્ત કરી સિદ્ધ થવું તે)માં લાવવા અર્થે જ હોય છે. આવા ધ્યેયને લક્ષમાં રાખી કરાતી તમામ ક્રિયાઓને તેઓ ધર્મચરણ રૂપ જ માનતા હતા.^૨

કયો પક્ષ સાચો હતો અને કયો પક્ષ ખોટો હતો એનું નિરાકરણ કરવા અર્થે બંને પક્ષોના સાધુઓનું એ ક્ષુલ્લક મિલન ન હતું. પરંતુ, એ ભવ્યમિલનમાં સાથે બેસી મંત્રણા કરવાની દૃષ્ટિ હતી, અને એ દૃષ્ટિ પાછળ ક્રિયામાં દેખાતા ભેદોના કારણોનું સંશોધન કરવાની વિશુદ્ધ ભાવના

હતી. એમાં કોઈને વિજેતા બનવાની ઈચ્છા ન હતી, કે ન હતી ઈચ્છા કોઈ પક્ષને હાર આપવાની બંને વિભૂતિ પોતપોતાના સાધુસમુદાય સાથે મળ્યા, ક્રિયા ભેદ અને ચાર તેમજ પાંચ મહાવ્રતોનાં કારણો તપાસ્યાં અને બધાને ખાતરી થઈ કે બંને સમુદાયના સાધુઓ વચ્ચે મૂળભૂત તત્ત્વો સંબંધમાં કશે જ ભેદ ન હતો. સમયધર્મને યોગળી ક્રિયાના વિધિવિધાનોમાં દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-અને ભાવ દૃષ્ટિએ પરિવર્તન થયેલાં છે, થાય છે, અને થશે એ વિધાન સૌને મંજુર રહ્યું, અને કેશિ-મુનિએ સમયધર્મ સ્વીકારી ભગવાન મહાવીરની પરંપરામાં જૈન શાસનનો જયજયકાર બોલાવ્યો. ત્યાં કોઈ મધ્યસ્થ ન હતું, ત્યાં કોઈ સરપંચ ન હતાં, ત્યાં કોઈ ચૂકાદો આપનાર વિશિષ્ટ વ્યક્તિ પણ ન હતી.

શબ્દોમાં કેવી અદ્ભુત શક્તિ રહેલી છે, અને વાણીના સંયમથી કેવાં અલૌકિક પરિણામ આવે છે તે આવા દાખલાઓમાંથી સમજી શકાય છે. મહર્ષિ પતંજલીએ સાચું જ કહ્યું છે: एकः शब्दः सम्यग् ज्ञातः शास्त्रान्वितः सुप्रयुक्तः स्वर्गे लोके कामघ्नुर भवति । अर्थात् એક જ શબ્દ બે સારી પેઠે બાણ્યો હોય, શાસ્ત્રયુક્ત હોય અને સારી પેઠે પ્રયોગમાં આણ્યો હોય તો તે સ્વર્ગમાં અને આ લોકોમાં કામઠોડી થાય છે.

૧. “નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ લહિયેરે જે કિરિયા કરી ચઠગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહિયેરે.”
શ્રી આનંદધનજીકૃત શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન સ્તવન.

અર્થાત્ આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ અર્થે આત્મામાં રમણ કરવા રૂપ જે ક્રિયા કરવામાં આવે છે તેનેજ અધ્યાતમ કહી શકાય, તે સિવાયની બીજી ક્રિયાઓ તો માત્ર ચારે ગતિઓમાં ભ્રમણ કરાવવામાંજ મદદરૂપ થાય છે.

૨. ભગવાન યુધ્ધે પણ આવાજ અર્થમાં કહ્યું છે કે; “ધર્મ નૌકાની પેઠે તેમાં બેસીને પાર ઊતરવા માટે હોય છે, તેમાં બેસી રહેવા માટે નહિ. જેને તમે અધર્મ સમજો તે જ નહિ, જેને તમે ‘ધર્મ’ સમજો છો તેને પણ ત્યજી દેવાની જરૂર પડે.”

તેજસ્વી પરિણામો

કુ. રેણુકા કાંતીલાલ વોરા

એસ. એન. ડી. ડી. વિમેન્સ
યુનિ. મુંબઈ તરફથી લેવાયેલ
એપ્રિલ '૭૫ની એમ. એ. ની પરી-
ક્ષામાં ૬૩.૨ ટકા માર્ક્સ મેળવી
ભાવનગરની ન. ચ મહિલા કોલેજની
વિદ્યાર્થીની કુ. રેણુકા કે. વોરા
પોલીટીક્સ યુગમાં યુનિ. પ્રથમ
આવ્યા છે. કુ. રેણુકા વોરા ભાવ-
નગરની કાપડની વેપારી પેઢી મે.
કાંતીલાલ રમણીકલાલવાળા શ્રી.
કાંતીલાઈ નરોત્તમદાસ વોરાના
પુત્રી છે.

શ્રી હરેશ કાંતીલાલ શાહ

માર્ચ ૧૯૭૫માં લેવાયેલ ગુજ-
રાત એસ. એસ. સી. બોર્ડની
પરીક્ષામાં શ્રી. હરેશ કાંતીલાલ શાહ
૮૩.૧૪ ટકા માર્ક્સ મેળવી ભાવ-
નગર કેન્દ્રમાં પ્રથમ નંબરે ઉત્તીર્ણ
થયેલ છે, અને જસવંતસીંહજી
સ્કોલર બનેલ છે. ધરશાળા હાઈ-
સ્કુલના તેજસ્વી વિદ્યાર્થી, વાણુબનો
અભ્યાસ કરીને C. A. થવાની
મહત્વાકાંક્ષા ધરાવે છે. તેઓ જૈન
ઈતિહાસ અને ધાર્મિક અભ્યાસમાં
ઉડો રસ ધરાવે છે. શ્રી. હરેશ,
આપણી સભાના લાઘ્વ મેમ્બર અને
શ્રી. જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના
સેક્રેટરી શ્રી. દીપચંદ્રભાઈ જીવણલાલ
શાહના પૌત્ર છે.

કુ. શૈલા નવીનચંદ્ર શાહ

માર્ચ ૧૯૭૫માં લેવાયેલ ગુજ-
રાત એસ. એસ. સી. બોર્ડની
પરીક્ષામાં કુ. શૈલા નવીનચંદ્ર શાહ
૮૦.૧૬ ટકા માર્ક્સ મેળવી ભાવ-
નગર કેન્દ્રમાં તૃતીય નંબરે ઉત્તીર્ણ
થયેલ છે. ધરશાળા હાઈસ્કુલની
અતિ તેજસ્વી વિદ્યાર્થીની અત્યાર-
સુધી તમામ પરીક્ષાઓમાં પ્રથમ
આવેલ છે. અને ધાર્મિક અભ્યાસમાં
ઉડો રસ ધરાવે છે. તેઓ વિજ્ઞાનનો
અભ્યાસ કરી ડોક્ટર બનવાની ઇચ્છા
રાખે છે. કુ. શૈલા, આપણી સભાના
પેટ્રન અને સર પી. પી. ઇન્ટરીટ્યુટ
ઓફ સાયન્સના પ્રોફેસર શ્રી. નવીન-
ભાઈ જયંતીલાલ શાહના પુત્રી છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સં. ૨૦૨૬ આસો વદી

ફંડો અને જવાબદારીઓ	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
ખીજા અકિત કરેલા ફંડ :- (ધસારા, સીકીંગ, રીઝર્વ ફંડ વિ.) શ્રી ફંડનાં પરિશિષ્ટ મુજબ		૧,૫૪,૦૮૭-૦૩
જવાબદારીઓ :-		
ખર્ચ પેટે :	૧,૦૮૩-૦૩	
અગાઉથી મળેલી રકમો પેટે :	૧૪,૫૯૪-૩૬	
ભાડા અને ખીજા અનામત રકમો પેટે :	૫૭૧-૦૦	
અન્ય જવાબદારીઓ :	૭,૧૯૨-૪૪	૨૩,૪૪૦-૮૩
સરવૈયા ફેરનાં :		૯-૬૮
કુલ રૂા....		૧,૭૭,૪૫૭-૫૪

ઉપરનું સરવૈયું મારી/અમારી માન્યતા પ્રમાણે ટ્રસ્ટના ફંડો તથા જવાબદારીઓ તેમજ મિલકત તથા લહેણાનો સાચો અહેવાલ રજુ કરે છે.
ટ્રસ્ટીની સહી :- જાદવજી ઝવેરચંદ શાહ-મંત્રી

સભા, ભાવનગર

અમાસના રોજનું સરવૈયું

મિલકત	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા.
સ્થાવર મિલકત :- ગઈ સોલની ખાકી : ઉમેરો (વર્ષ દરમીયાન વધારો)	૧,૦૧,૮૨૧-૮૦ —	૧,૦૧,૮૨૧-૮૦ ૨૦૦-૦૦
રોકાણો :- સીકયોરીટીઝ : શ્રી મહાલક્ષ્મી મીલ્સનાં શેરા :	—	—
ડેડસ્ટોક અને ફરનીચર :- ગઈ સાલની ખાકી : (ઉમેરો : વર્ષ દરમીયાન વધારો)	૪,૨૩૫-૦૦ —	૪,૨૩૫-૦૦
સ્ટોક :- ટ્રસ્ટીશ્રીની પ્રમાણીત યાદી મુજબ : પુસ્તક : કાગળ :	૯,૪૭૮-૯૩ ૧,૦૦૯-૩૭	૧૦,૪૮૮-૩૦ ૫૫-૦૦
લોન :- ભાવનગર ઈલેક્ટ્રીક કું. એડવાન્સીઝ :- નોકરોને : પુસ્તકો તૈયાર કરવા માટે : ખીમઓને :	૪૧૯-૮૦ ૩,૩૭૯-૦૬ ૧,૬૪૭-૭૫	૫,૪૪૬-૬૧
વસુલ નહિ આવેલી રકમ :- ભાડું : ખીજ આવક :	૨,૨૧૬-૫૭ ૫૦-૦૦	૨,૨૬૬-૫૭
રોકડ તથા અવેજ :- (અ) બેંકમાં ચાલુ ખાતે : બેંકમાં સેવીંગ ખાતે : દેના તથા રટેડ બેંક બેંકમાં ફીક્સડ અથવા ડીપોઝીટ ખાતે દેવકરણ નાનજી (બ) ટ્રસ્ટી/મેનેજર પાસે : નામ ભીખાલાલ ભીમજી પોસ્ટ ડીપોઝીટ :	૧૪,૧૬૫-૯૫ ૩૭,૩૫૬-૫૩ ૨૬૫-૩૪ ૧૭૧-૭૬	૫૧,૯૫૯-૫૮
ઉપજ ખર્ચ ખાતું :- ગઈ સાલની ખાકી ઉધાર : ઉમેરો : ચાલુ સાલની તુટના ઉપજ ખર્ચ ખાતા મુજબ : આદ : ચાલુ સાલના વધારાના ઉપજ ખર્ચ ખાતા મુજબ :	૬,૭૫૬-૮૭ — ૫,૭૭૨-૧૯	૬૮૪-૬૮
કુલ રૂ.	—	૧,૭૭,૪૫૭-૫૪

અમારા આ સાથેના આજ તારીખના રીપોર્ટ મુજબ

તા ૬-૨-૧૯૭૫

ભાવનગર

Sanghvi & Co.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ એાડીટર્સ

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સં. ૨૦૨૯ના અસો વદી અમાસના રોજ પૂરા

આવક	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા
ભાડા ખાતે : (લેણી / મળેલી) :		૭,૩૬૮-૦૦
વ્યાજ ખાતે : (લેણી / મળેલી) :		
એન્કના ખાતા ઉપર :	૩,૧૦૬-૭૫	૩,૧૦૬-૭૫
ડીવીડન્ટ :		
દાન : રોકડ અથવા વસ્તુરૂપે મળેલ :		૫૧૮-૦૦
બીજી આવક :		
ગ્રાન આવક :	૧૩૬-૬૦	
પસ્તી વેચાણ :	૧૦૭-૭૩	
ગાહેર ખખર :	૪૬૦-૦૦	
પુસ્તક વેચાણ :	૧,૨૪૪-૨૧	
મેમ્બરશીપ ફી ખાતે :	૨૦-૦૦	
અન્ય આવક :	૨૨-૧૦	
		૨,૦૨૩-૬૪
રીઝર્વ ફંડ ખાતેથી લાવ્યા :		૪,૨૫૮-૦૦
કુલ રૂ.		૧૭,૨૭૪-૩૬

તારીખ ૬ ડી ફેબ્રુઆરી ૧૯૭૫

નાદવજી ઝવેરભાઈ શાહ
મંત્રી

સભા, ભાવનગર

થતા વરસ માટે આવક અને ખર્ચનો હિસાબ

ખર્ચ	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા
મિલકત અંગેનો ખર્ચ :		
મ્યુનિસિપલ ટેક્સ :	૮૪-૦૦	
વીમો :	૪૬૯-૨૦	૫૫૩-૨૦
અન્ય ખર્ચ :		
વહીવટી ખર્ચ :		૩,૧૬૬-૯૦
માંડીવાળેલી રકમો :		
અન્ય હહેણા :	૭૦-૦૦	૭૦-૦૦
પરચુરણ ખર્ચ :		૪૯૮-૯૮
રીઝર્વ અથવા અંકિત ફંડ ખાતે લીધેલી રકમો :		૧,૫૪૨-૪૧
દ્રસ્તના હેતુઓ અંગેનું ખર્ચ :		
ખીજા ધર્માદા હેતુઓ :	૫,૬૭૦-૭૧	૫,૬૭૦-૭૧
વધારો સરવૈયામાં લઈ ગયા તે :		૫,૭૭૨-૧૯
કુલ રૂ....		૧૭,૨૭૪-૩૯

અમારા આ સાથેના આજ તારીખના રીપોર્ટ મુજબ.

Sanghvi & Co.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ ઓડીટર્સ

પુસ્તક પરિચય

‘શ્રી ભગવતી સૂત્ર સાર સંગ્રહ’ ભાગ ૧ લો. લેખક પૂ. મુનિશ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજ વિવેચક પૂ. પંન્યાસ શ્રી પૂર્ણાનન્દવિજયજી મહારાજ (કુમાર શ્રમણ) પ્રકાશક: શ્રી વિદ્યાવિજયજી સ્મારક ગ્રંથમાલા, પોસ્ટ સાઠંબા (સાબરકાંઠા) એ. પી. રેલ્વે. પ્રાપ્તિસ્થાન: પ્રકાશકો તેમજ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેટ, ભાવનગર. પાન ૫૪૩+૪૫=૫૮૮ કાઉન સોળ પેજ. પ્રત ૧૦૦૦ પ્રથમ આવૃત્તિ પ્રચારાર્થે મૂલ્ય રૂ. ૫-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ ભુલું.

નવયુગ પ્રવર્તક શાસ્ત્ર વિશારદ જૈનાચાર્ય સ્વ. શ્રી વિજય ધર્મસૂરીશ્વરજી (બનારસ પાઠ-શાળાના સ્થાપક)ના શિષ્ય શાસન દીપક વ્યાખ્યાનૂ ચૂડામણિ નાનાં મોટાં સિત્તેર ગ્રંથોના લેખક સ્વ. મુનિરાજ શ્રી. વિદ્યાવિજયજીએ તેમના જીવનકાળ દરમિયાન આ પુસ્તક લખેલું, જે હાલમાં ગ્રંથાકારે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે. ગ્રંથમાં લગભગ બસો વિષયોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. મૂળ લેખકનું જે લખાણ છે તે પર તેમના જ પ્રશાંત શિષ્ય પંન્યાસ શ્રી પૂર્ણાનન્દવિજયજી મહારાજે વિસ્તૃત વિવેચન કર્યું છે. ગ્રંથ ગુજરાતી ભાષામાં છે અને લોકલોચ્ય બનાવવા તદ્દન સાદી અને સરળ ભાષામાં પંન્યાસ શ્રી પૂર્ણાનન્દવિજયજીએ તેની પર વિસ્તૃત વિવેચન કર્યું છે. બાળક, યુવાન, પ્રૌઢ અને વૃદ્ધ સૌ કોઈ સમજી શકે એવો ભગવતી સૂત્ર પરનો ગુજરાતી ભાષામાં આ પ્રથમ અનુવાદ છે. પંડિત શ્રી અમૃતલાલ તારાચંદ દોશીએ લખી આપેલ મૂળ લેખક મુનિશ્રી વિદ્યાવિજયજીનું જીવન ચરિત્ર પણ આ ગ્રંથમાં સામેલ કરવામાં આવ્યું છે. ગ્રંથના સુશોભિત જેકેટ તેમજ ટાઇટલ પર સમાવસરણનું ત્રણ કલરનું ચિત્ર છે, જે ગ્રંથના ઉપદેશને બધી રીતે અનુરૂપ છે. આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવના જૈન આત્માનંદ સભાના ઉપપ્રમુખ શ્રી. મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતાએ સુવાચ્ય ભાષામાં લખી આપેલ છે. ગ્રંથના પ્રચાર અર્થે મૂળ કિંમત કરતાં ઘણી ઓછી કિંમત રાખવામાં આવી છે. આવું પુસ્તક ટપોટપ ઉપડી જાય છે માટે જિજ્ઞાસુઓને પેતાની કોપી વહેલી મેળવી લેવાની વિનંતી કરવામાં આવે છે.

સાદા છુક પોસ્ટથી મંગાવનારે ૦-૬૦ પૈસા અને રજીસ્ટર છુક પોસ્ટથી મંગાવનારે ૨-૦૦ જે રૂપિયાના પોસ્ટ સ્ટાંપ્સ પોસ્ટેજના ખીડવા.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

વિદ્યાર્થીની શિષ્યવૃત્તિ : ૧૯૭૫

સને ૧૯૭૫ના માર્ચમાં લેવાયેલ ગુજરાત અને મહારાષ્ટ્ર રાજ્યની એસ. એસ. સી.ની પરીક્ષામાં સૌથી વધુ ગુણ પ્રાપ્ત કરનાર અને કોલેજમાં ઉચ્ચ અભ્યાસ ચાલુ રાખનાર શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક ‘એક’ જૈન વિદ્યાર્થીનીને રૂ. ૩૦૦/- ની શ્રીમતી હીલાવતી ભોળાભાઈ મોહનલાલ અવેરી જૈન વિદ્યાર્થીની શિષ્યવૃત્તિ આપવાની છે. એ અંગે નિયત અરજીપત્રક શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઐગાદ કાંતિ માર્ગ, મુંબઈ-૩૬ ઉપર આવેલ કાર્યાલયેથી મળશે, જે સ્વીકારવાની છેલ્લી તારીખ ૩૦ મી જુલાઈ છે.

—આ સભાને ૭૯ મો વાર્ષિક ઉત્સવ આ વર્ષે તાલધ્વજ (તળાજ) ગિરિરાજ ઉપર સંવત ૨૦૩૧ ના જેઠ શુદ્ધ ૬ રવિવાર તા. ૧૫-૬-૭૫ ના રોજ ઉજવવામાં આવેલ હતો. આ પ્રસંગે શ્રી તાલધ્વજ ગિરિ ઉપર સ્વ. શેઠ મુળચંદ નથુભાઈ તરફથી પૂજા ભણાવામાં આવી હતી. તેમજ વોરા હડીસંગ અવેરભાઈ તરફથી મળેલી રકમના વ્યાજ તથા તેમના ધર્મપત્ની હેમકુંવરબેને આપવાની રકમના વ્યાજ વડે સભાના સભ્યોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. ભાવનગરથી સભાસદ્ બંદુઓ સારી સંખ્યામાં પધાર્યા હતા. અને ઉત્સવ ભક્તિભાવપૂર્વક સારી રીતે ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

સાચું માનશો !

$$૬૦ \times ૫ = ૩૦૦$$

$$૬૦ \times ૧૦ = ૬૦૦$$

દર મહિને નિયમિત રૂપિયા ૫/-

સ્ટેટ બેન્ક ઓફ સૌરાષ્ટ્રના

રિકરિંગ ડિપોઝિટ ખાતામાં

ખયાવવાથી ૬૦ માસને અંતે રૂપિયા ૩૦૦/- મેળવી શકાય.

આજે જ અમારી કોઈપણ શાખામાં

રિકરિંગ ડિપોઝિટ ખાતું

ખોલાવો અને આકર્ષક દરે વ્યાજ મેળવો.

સ્ટેટ બેન્ક ઓફ સૌરાષ્ટ્ર

હેડ ઓફીસ : ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

ATMANAND PRAKASH

Regd. B. V. 31

ખાસ વસાવવા જેવા કેટલાક અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો

ગુજરાતી ગ્રંથો

ક્ર. નં. પે	ક્ર. નં. પે.
૧ વસુદેવ હિંદી-દ્વિતીય મંથ	૧૦-૦૦
૨ વૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૬ ટા	૨૦-૦૦
૩ ત્રિષ્ટિશલાકાપુરુષચરિત- મહાકાવ્યમ્ ભા. ૨, પર્વ ૨, ૩, ૪ (મૂલ સંસ્કૃત)	
પુસ્તકાકારે ૧૫-૦૦	
૪. " " પ્રતાકારે ૧૫-૦૦	
૫ દ્વાદશાર' નયચક્રમ્	૪૦-૦૦
૬ સમ્મતિતર્કમહાણવાવતારિકા	૧૫-૦૦
૭ તત્ત્વાર્થાધિગમસૂત્રમ્	૧૫-૦૦
૮ પ્રવંધપંચશતી	૧૫-૦૦
૯ છીનિર્વાણકેવલિભુક્તિપ્રકરણે	૬-૦૦
૧૦ શ્રી શાન્તિનાથ મહાકાવ્યમ્ ભા. શ્રી મદ્રસૂરીવિરચિતમ્.	૧૦-૦૦
અંગ્રેજી ગ્રંથો	
૧ Anekantvada by H. Bhattacharya	3-00
૨ Shree Mahavir Jain Vidyalaya Suvarna Mahotsava Granth	35-00
૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	૨૨-૦૦
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	૧૨-૦૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨	૫-૦૦
૪ કાવ્ય સુધાકર	૨-૫૦
૫ આદર્શ જૈન સીરતનો ભા. ૨	૩-૦૦
૬ કથારત્ન કોષ ભા. ૧	૧૪-૦૦
૭ કથારત્ન કોષ ભા. ૨	૧૨-૦૦
૮ આત્મ વલ્લભ પૂજા સંગ્રહ	૫-૦૦
૯ આત્મ કાન્તિ પ્રકાશ	૧-૫૦
૧૦ જ્ઞાન પ્રદીપ ભા. (૧ થી ૩ સાથે)	૧૨-૦૦
સ્વ. આ. વિજયકસ્તૂરસૂરિજી રચિત	
૧૧ ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
૧૨ અનેકાન્તવાદ	૩-૦૦
૧૩ નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
૧૪ ચાર સાધન	૩-૦૦
૧૫ ભગવાન મહાવીર યુગના ઉપાસકો	૩-૦૦
૧૬ જાણ્યું અને જોયું	૩-૦૦
૧૭ સ્યાદાદમંજરી	૧૭-૦૦
૧૮ ભ. મહાવીર યુગનાં ઉપાસિકાઓ	૩-૦૦
૧૯ પૂજ્ય આગમપભાકર પુણ્યવિજયજી શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક પાકુ ખાઈન્ડીંગ	૬-૨૫
કાચુ ખાઈન્ડીંગ	૫-૨૫

*

નોંધ : સંસ્કૃતમાં ૧૦ ટકા અને ગુજરાતીમાં તથા અંગ્રેજીમાં ૧૫ ટકા કમિશન કાપી આપવાના આવશે. પોસ્ટ ખર્ચ અલગ આ અમુલ્ય ગ્રંથો વસાવવા ખાસ બલામણુ છે.

: હખો :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ભાવનગર

તાંત્રી : ખીમચંદ ચાંપશી શાહ, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તાંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : હરિલાલ-દેવચંદ શેઠ આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ભાવનગર.